

نماینده مخفی افغان، راز افشا میکند

برگردان: داکتر لعزاد بلوچ

نویسنده: الکزیندر کاکبرن و حیفری سنت کلیر
از مجله کونتر پنچ امریکایی ۱/نومبر/۲۰۰۴
(از سایت بلوچی کلچر که به ایمیل بنده فرستاده شده)

چگونه بن لادن را به بوش پیشکش کردند و بوش چطور امروز و فردا کرد

تفصیل مفصل گزارشات را با دستاویزی برای اثبات الزام هایش مبنی بر اینکه اداره بوش میتواند اسامه بن لادن و پاران ارشدش را که برای امریکا یا برای متحدانش منحیث اسیر یا مقتول در یک پایگاه افغانی پیشکش شده بود، بدست آورد.

طوریکه یک جستجو در اطلاعات، واضح میسازد، نقش محبت موضوع بسیاری از اخبار و گزارشات بشمول خبرهای (CBS) توسط Alan Pizze میباشند که بتاریخ ۲۵ سپتامبر ۲۰۰۱ بخش شده است. این اولین باریست که او قصه خود را بر ملای عام بیان میکند.

در اواخر سال ۱۹۹۹ تعذیرات امریکا و تقریباً فشارهای کلی جهانی بر طالبان نهایت گران

وی در پوهنتون سنت لونی، تحصیل نموده و در سالهای ۱۹۸۰، بیشتر ناظر بخش روابط بین المللی برای مجاهدین افغان، ایفای وظیفه نموده و در همین وقت با مجریان سیاست خارجی امریکا تماس کامل پیدا میکند و از طرف دیگر با اعضای ارشد طالبان، رابط برقرار میدارد.

بعد از خروج روسها، محبت برای تجارت و صادرات از افغانستان به امریکا برگردد و تبعه امریکا میشود. در اواخر سالهای ۱۹۸۰ وقت بیشتر خود را در معامله گری با طالبان جهت کشیدن پایپ لاین مجوزه تیل از شمال افغانستان صرف می نماید. در یک مصاحبه طولانی و طی یادداشتی، کبیر محبت برای ما

جورش بوش مردی که هدف اصلی مبارزاتش توانمندی وی در براه انداختن جنگ علیه دهشت افگنی است، میتواند سر اسامه بن لادن را که برایش در همان روزهای اول اقتدارش بین پنتوسی پیشکش میشد، داشته باشد و این پیشکش تا تاریخ دوم فبروری ۲۰۰۲ مورد اعتبار بود.

این اتهامی است که یک افغان امریکایی که منحیث میانجی بین طالبان و کلنتون و بوش هر دو، توسط حکومت امریکا نگهداشته شده بود، وارد آمده است.

کبیر محبت، تاجر ۴۸ ساله در هوستون تکزاس میباشد. وی در ولایت پکتیا در جنوب افغانستان تولد یافته و از قبیله جاجی است.

تمام شد و آنها اسامه بن لادن و کمپ های تربیتی اش را به گفته محبت (فقط یک تعهد بیجا و بی ارزش) دانستند. محبت میگوید که به رهبری طالبان به واضح ترین الفاظ ممکن از طرف یک دیپلمات امریکایی اطلاع داده شد که هرگاه به کدام تبعه امریکایی در اثر کدام عملکرد القاعده صدمه عاید شود، امریکا طالبان را مسوول خواهد پنداشت و ملاعمر و رهبران طالبان را هدف قرار خواهد داد.

در تابستان سال ۲۰۰۰ در یکی از سفرهای در افغانستان، محبت با سران طالبان در قندهار جلسه نمود. آنها از وی خواستند تا ترتیباتی ملاقاتی را با کارمندان مناسب اتحادیه اروپا اتخاذ نماید و طوری وساطت کند که آنها بتوانند اسامه بن لادن را، تحویل آنها دهند. محبت تجویز نموده بود که آنها باید اسامه بن لادن را به محکمه جنایی لاهه بسپارند. کمی بعدتر از آنها در اگست ۲۰۰۰، محبت زمینه را برای ملاقات هیأت طالبان با Reiner Weiland در هتل شیرایتون فرانکفورت فراهم ساخت.

نماینده گان طالبان، پیشنهاد اخراج بن لادن را تکرار نمودند و آقای Weiland به آنها گفت که پیشنهاد شانرا به Elmer Brok مدیر روابط خارجه اتحادیه اروپا میرساند. طبق گفته محبت Brok سفیر

امریکا در جرمنی را از این پیشنهاد آگاه ساخت. در این مقطع زمانی وزارت خارجه امریکا، محبت را خواست و گفت که حکومت مایل است تا خدماتش را بر حال نگهدارد. حتی که قبل از میعاد تقررش، در بست معاش خواران که از ماه نوامبر ۲۰۰۰ تا اخیر سپتامبر ۲۰۰۱ بود، در این مدت زمان وی میگوید که برایش ۱۱۵۰۰۰ دالر پرداخته شده است.

صبح هنگام ۱۲ اکتوبر ۲۰۰۰، محبت در واشگتن دی سی بود و برای ملاقات ساعت ۱۱ صبح در وزارت خارجه آمادگی میگرفت که برایش از آنجا تلفون شد که اول تلویزیون را ببین، بعداً اینجا بیا. Uss Cole (کشتی جنگی امریکا م. بمباری شده بود.

محبت با امر بخش آسیای جنوب شرقی و مامورین Nsc (شورای امنیت ملی) ملاقات نمود. آنها برایش گفتند که قرار است (افغانستان را طوری بمباران کنند که از آن دوزخی بسازند). محبت در پاسخ شان گفته بود: (برایم سه هفته وقت بدهید. من اسامه را تحویل شما میدهم.) آنها برایش یکماه وقت دادند.

محبت به قندهار رفت و خبر بمباران قطعی را به طالبان رساند. آنها از وی خواستند تا ترتیبات ملاقات را با کارمندان امریکایی جهت چگونگی تحویل دهی اسامه، اتخاذ نماید. بتاريخ ۲ نوامبر ۲۰۰۰ کمتر

از یک هفته قبل از انتخابات امریکا، محبت ترتیبات مذاکرت رویارویی را گرفت که این هم در هتل شیرایتون فرانکفورت بین سران طالبان و یک تیم حکومت امریکا بود. بعد از آغاز دشوار ملاقات های روز اول فرانکفورت، طبق گفته های محبت، طالبان به وخامت تهدید های امریکا پی بردند که از طرق مختلف میخواستند با بن لادن برخورد نمایند.

وی بایستی تحویل اتحادیه اروپا داده میشد ویا توسط طالبان کشته میشد یا اینکه برای هدفگیری میزائل های نوع کروز، او را مهیا میساختند.

محبت میگوید که در اخیر طالبان وعده تسلیمی بدون قید و شرط اسامه را دادند.

محبت به (کونتر پنج) میگوید که: (همه ما توافق کردیم). بهترین طریقه این پنداشته شد که (اسامه و همه یارانش در یک محل برده شوند و امریکا هم یک دو میزائل کروز را فیر کند).

تا آن زمان اسامه در حومه شهر قندهار اقامت داشت. بعد از مذاکرات فرانکفورت طالبان اسامه را با همراهانش در درونته ۳۰ میل آنسوی کابل در اقامتگاهش توقیف نمودند.

به دنبال انتخابات ۲۰۰۰، محبت سفری به اسلام آباد کرد و با سفیر امریکا در پاکستان William Milan که از طرف اداره کلنتون مذاکره

ماهور با طالبان جهت تعیین سرنوشت اسامه شده بود، ملاقات کرد. Milan به محبت گفت که این یک معامله صورت گرفته شده است. اما تحویل دهی اصلی بن لادن بایستی از طریق حکومت آینده بوش صورت بگیرد.

بتاریخ ۲۳ نوامبر ۲۰۰۰ شورای ملی امنیت برای محبت تلفون کرد که آنها میخواهند رسماً او را منحيث شخص تماس گیرنده با طالبان در لست مستخدمین خود شامل سازند. وی موافقه کرد.

چند هفته بعد مقامی، از شعبه امنیت جدید التاسیس بوش، از محبت خواست تا در همان بست خود، بکارش ادامه بدهد. و چندی بعد حکومت برایش مکتوبی فرستاد (محبت بما گفت که این مکتوب را با خود دارد) که از طالبان برای اینکه با بن لادن برخورد صورت نگرفته عذر خواهی شده بود. در آن مکتوب طوری توضیح شده بود که حکومت هنوز در حال شکل گیری است و خواستار مذاکرات در فروری ۲۰۰۱ شده بود.

اداره بوش، محبت را دوباره به همراهی عذرخواهی ها نسبت تاخیر در عمل، سه مرتبه دیگر نزد طالبان فرستاد. که بار آخر در ماه سپتامبر بعد از حملات یازدهم آن ماه بود. هرباری از وی خواسته میشد که معذرت های مشابه ای برای اینکه روی طرح پذیرفته شده فرانکفورت عمل صورت

نگرفت، از طالبان عذر خواهد. این حرکات را طالبان به تمسخر گرفتند. محبت به (کونتر پنچ) میگوید که آنها برایم پیشکش نمودند که اگر امریکا مواد سوخت برای موشک های کروز ندارد که بر اسامه در درونته یورش برد، آنها (طالبان) مصارفش را میپردازند.

آخرین سفر کبیر محبت از افغانستان منحيث مامور دولت امریکا تاریخ ۳ سپتامبر ۲۰۰۱ صورت گرفت. بتاریخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ محبت منحيث ترجمان، برای رهبری طالبان در کابل مادامیکه حملات را بر برج تجارتی بین المللی در نیویارک و بر پنتاگون، روی پرده تلویزیون تماشا میکرد.

۴ روز بعد وزارت خارجه امریکا از وی خواست تا وقت ملاقات با طالبان را تعیین کند. محبت میگوید که طالبان توسط دو پرواز C-130 به کوئته منتقل ساخته شدند. در آنجا آنها سه شرط تیم امریکایی را پذیرفتند که:

- ۱- تحویل دادن فوری اسامه بن لادن
- ۲- اخراج اعضای خارجی القاعده که در کشور هایشان تحت تعقیب قانونی قرار دارند.
- ۳- انسداد پایگاه ها و کمپ های تربیتی بن لادن

محبت میگوید که طالبان به پذیرش هر سه شرط توافق نشان دادند.

این مذاکرات کوئته را Alan Pizze در اصطلاحات مبهم و محتاطانه بتاریخ ۲۵ سپتامبر گزارش داد که در آن «نام محبت ذکر نشده بود». وی بما میگوید که اداره بوش نظر به هر واقعه دیگر، با این گزارش در مجموع از تاخیر کار گرفت و سرانجام از قتل فهرست شده اسامه دستبردار شد.

محبت میگوید که بتاریخ ۱۸ اکتوبر از او در سفارت امریکا در اسلام آباد دعوت بعمل میآید و به او میگویند که: (در اخیر تونل برایش روشنی در حال درخشش است). که این حرف با ارسال دعوتنامه چنین تعبیر شد که بر نقشی تقرر یافته است که بعداً به کرزی داده شد. محبت این پیشکش را نپذیرفته و گفته بود که به نقش (دست نشانده) دلچسپی ندارد.

چندروز بعد از گزارش Pizze پخش شد و محبت مورد عتاب حکومت بوش قرار گرفت. جایکه وی قبل ازین دشمنی در لباس زلمی خیلزاد داشت که بتاریخ ۲۲ سپتامبر نماینده خاص امریکا در افغانستان گماشته شده بود.

بعد از کشیدن زینه از زیر پای محبت، مقامات امریکا برایش گفتند که بازی تغییر کرده است و او باید برای طالبان شرط های جدید را بگوید که: تسلیم شوید یا کشته میشوید.

محبت از حمل این پیام ابا ورزید و از بست معاش خواران امریکا خارج گشت.

در اواخر همین ماه اکتوبر ۲۰۰۱ محبت، برای رهایی Heanther Metcar موفقانه با طالبان مذاکره نمود (بطور شخصی و بر اثر تقاضای پدرش). در این اثنا طالبان گفته بودند که حاضر به تحویل دادن اسامه، بدون کدام قید و شرط میباشند.

محبت بما گفت که این پیشکش را برای جنرال قونسل امریکا در اسلام آباد David Donahue بازگفت اما طوریکه خودش میگوید برایش چنین گفته شد (کار از کار گذشته و روز بعد بمباری افغانستان شروع شد.

در ماه سپتامر محبت در افغانستان بود و به اشتیاق گزارشات حمله براسامه بن لادن را که تصور میشد در توره بوره باشد، دنبال میکرد. در آنوقت وی مقامات سفارت امریکا را از عبث بودن حملات و ضیاع وقت، اطلاع داده بود.

سران طالبان به وی گفته بودند که بن لادن هرگز نواحی توره بوره نبوده، بلکه در وزیرستان مییاشد و بعد از این آگاهی که امریکا مخابرات تلفون جیبی اش را ثبت میکند، شخص مشیابه خود را به توره بوره فرستاده است.

از مدارکی که برای ما فراهم نموده و از روی گزارش مفصلش ما قصه کبیر محبت را معتبر ارزیابی میکنیم و خوشحالیم که داستانش را که

بیانگر ناکامی واقعی بوش برای پذیرفتن پیشکش طالبان جهت از بین بردن بن لادن مییاشد برای عام برملا سازیم.

در اثر این عدم موفقیت و بی توجهی، بیشتر از ۳۰۰۰ امریکایی و هزاران افغان کشته شدند. خود محبت در دو موقع هنگامیکه القاعده از ایفای نقش وی آگاهی یافت خود را با مرگ حتمی نزدیک دریافته بود. در ماه فبروری ۲۰۰۱ یک بمب را در هوتل وی در کابل خنثی ساختند و در ماه جولای همان سال بمب دستی در اطاق هوتلش در قندهار پرتاب گردید اما منفجر نشد.

وی داستانش را به کمیسیون ۹/۱۱ (که خواست اصلی شان این بود تا این حوادث را به کسی دیگر قصه نکنند) بیان داشته است. همچنان به خانواده های مصیبت زدگان ۹/۱۱ که دعوی قانونی را علیه اشتباهات بزرگ اف بی آی در پیش گرفته اند گفته است.

وی میگوید که از بیاناتش برای این خانواده ها از اینکه هنوز فیصله قضایی تا هنوز صورت نگرفته و این عقیده هنوز پابرجاست که این واقعه که موجب حملات ۹/۱۱ گردید از نتیجه کوتاهی استخباراتی نبوده بلکه از اثر فرو گذاشت جنایتبار اداره بوش مییاشد. پایان